किं तु सर्वत्रार्थार्जने प्रवृत्तिः संदेह एव। तथा चोक्तम्।

न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति।
संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्यति॥

तन्निरूपयामि तावत्। प्रकाशं ब्रूते। कुत्र तव कङ्कणम्। व्याघ्रो हस्तं प्रसार्य दर्शयति।
5 पान्थो ऽवदत्। कथं मारात्मके त्वयि विश्वासः। व्याघ्र उवाच। शृणु रे पान्थ। प्रागेव यौवनदशायामतिदुर्वृत्त आसम्। अनेकगोब्राह्मणमनुष्यवधान्मे पुत्रा अनेकशो मृता दाराश्च। सांप्रतं निर्वंशो ऽस्मि। ततः केनापि धार्मिकेणाहमुपदिष्टः। दानधर्ममाचरतु भवानिति। तदुपदेशादिदानीमहं स्नानशीलो दाता वृद्धो गलितनखदन्तो दयावांश्च कथं न विश्वासभूमिः। उक्तं च।

10 इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा दमः।
अलोभ इति मार्गो ऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः॥
तत्र पूर्वश्चतुर्वर्गो दम्भार्थमपि सेव्यते।
उत्तरश्च चतुर्वर्गो नामहात्मसु विद्यते॥

मम चैतावाँल्लोभविरहो येन स्वहस्तगतमपि सुवर्णकङ्कणं यस्मै कस्मै चिद्दातुमिच्छामि।
15 तथापि व्याघ्रो मानुषं खादतीति लोकप्रवादो दुर्निवारः। यतः।

गतानुगतिको लोकः कुट्टनीमुपदेशिनीम्।
प्रमाणयति नो धर्मे यथा गोघ्नमपि द्विजम्॥

मया च धर्मशास्त्राण्यधीतानि। शृणु।

मरुस्थल्यां यथा वृष्टिः क्षुधार्ते भोजनं तथा।
20 दरिद्रे दीयते दानं सफलं पाण्डुनन्दन॥
प्राणा यथात्मनो ऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा।
आत्मौपम्येन सर्वत्र दयां कुर्वन्ति साधवः॥

अपरं च। प्रत्याख्याने च दाने च सुखदुःखे प्रियाप्रिये।
आत्मौपम्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति॥

25 अन्यच्च। मातृवत्परदारांश्च परद्रव्याणि लोष्टवत्।
आत्मवत्सर्वभूतानि यः पश्यति स पश्यति॥

त्वं च दुर्गतः। तेन तत्तुभ्यं दातुं सयत्नो ऽहम्। तथा चोक्तम्।

दरिद्रान्भर कौन्तेय मा प्रयच्छेश्वरे धनम्।
व्याधितस्यौषधं पथ्यं नीरुजस्तु किमौषधैः॥

30 अन्यच्च। दातव्यमिति यद्दानं दीयते ऽनुपकारिणे।
देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम्॥

तदत्र सरसि स्नात्वा सुवर्णकङ्कणमिदं प्रतिगृह्णाण। ततो जातविश्वासो यावदसौ सरः स्नातुं प्रविष्टस्तावदेव महापङ्के निमग्नः पलायितुमक्षमः। पङ्के पतितं दृष्ट्वा व्याघ्रो ऽव-